

Marián ZIMA,
riaditeľ denníka Šport,
publicista

1 Poznáte nejakú (máte nejakú vlastnú) definíciu humoru?

Nie, vlastnú nemám. Stotožňujem sa s neskorými L+S, že humor nesúvisí so smiechom - lebo rehotat' sa dokáže hocikto, aj Dangl s kamarátmi - ale s prístupom k životu. Humor je vo svojej nekorektnosti vlastne veľmi férový, pripúšťa možnosť, že bude vystrelené aj z vás samých, a tak predurčuje váš prístup ku všetkému v živote.

2 Stala sa vám niekedy humorná (veselá) príhoda, ktorá by mohla pobaviť aj našich čitateľov?

Naposledy som vybojoval boj s navigáciou vo svojom aute. Nezdalo sa mi, že ma posielala optimálnou cestou, tak som sa držal vlastných prepočtov. V kuse mi do toho hovorila, ale mal som svoj plán. Síce som prišiel do cieľa o hodinu a pol neskôr, ale zasa som videl kus sveta. Prevažne hory a vidiek.

3 Ktorá oblasť spoločenského života je podľa vás najväčším inšpirátorom humoru?

Myslím, že rodinný život a medziľudské vzťahy. To je väčšinou ten láskavejší humor. Politika produkuje tiež dosť podnetov, ale láskavý humor na politikov, to je ako chváliť krokodíla, že mi žuje nohu s citom.

**4 Ak máte - mohli by ste nám prezradiť rebríček:
a) najveselších politikov
b) najsmiešnejších politikov?**

Nemôžem. Mne sa proste oblasť politiky nezdá smiešna. Ožrani, chrapúni, vulgárne nevzdelané hovädá, klamári a klamáčky s kamennou tvárou, aj keď sú v oblekoch, to sú všetko také smutné a nebezpečné veci, že strach. Im dokonca vyhovuje, keď sa na nich prostý ľud smeje. Vždy lepšie, ako keby im hádzal do okien skaly. Takže s tými

pokračovanie na strane II...

BUMERANGY VŠETKÝCH KRAJÍN, VRÁŤTE SA!

19
2016

BUM 4erang

HUMORISTICKO-SATIRICKÝ DVOJTÝŽDENNÍK

ROČNÍK II, 24. SEPTEMBRA 2016 / SAMOSTATNE NEPREDAJNÉ

Ivan KOVÁČIK

Ladislav BELICA

Ponuka špeciality vo východoslovenskej reštaurácii.

VAROVANIE

Z prvej línie býva k smrti najbližšie
a k válovu najďalej

Milan KENDA

SEPTEMBROVÁ SENTENCIA

Vtáci odlietajú, strašiaci ostávajú.

ŽALÚDOČNÉ ŤAZKOSTI

Ženu skvelú gazdinú mám,
pečie, varí excelentne.
Žalúdok však dvíha sa mi
v istom čase permanentne,
keď sledujem rokovanie
v našom slávnom parlamente.

Ludo MAJER

JED

Nesmieš zabudnúť -
s jedom rastie chuť!

Tomáš JANOVIC

VIETE? NEVIETE?

Aký je rozdiel medzi svedkom, súdnym znalcom a sudcom?
Svedok je osoba, ktorá udalosť videla, ale nerozumie jej.
Znalec síce nič nevidel, ale rozumie jej. A sudca je človek,
ktorý nič nevidel, ničomu nerozumie, ale rozhoduje o nej.

láskavými pseudohumornými rozhovormi s ministrami a policajnými šéfmi v Aj múdry schybí mám vždy trochu problém.

5 Máte obľúbenú anekdotu?

My sme síce malý národ, ale zato chudobný.

6 Stali ste sa niekedy objektom žartovania? Ako to na vás pôsobilo?

Mnohokrát. A to hovorím len o prípadoch, o ktorých som sa dozvedel.

7 Je pre vás humor nevyhnutnou súčasťou života, alebo sa bez humoru pokoj-

ne zaobídete?

Jednoznačne. Dokonca si myslím, že inak sa ani nedá prežiť v aspoň relatívnom duševnom zdraví.

8 Chcete sa sám seba na niečo opýtať? Ak áno, dajte si na svoju otázku aj odpoveď.

Často sa seba pýtam - bolo mi to treba? A predstavte si, niekedy si aj odpoviem, že bolo.

Ja

SLOVNÍK (TAKMER) CUDZÍCH SLOV

CIEĽ

Mať cieľ, to je prvý predpoklad úspešného štartu. Športovci to majú jednoduché. Cieľ majú presne označený, je vždy vo vopred určenej vzdialenosti od štartu. Sú dokonca prípady, že každý športovec má často vymedzenú svoju vlastnú dráhu.

Žiaľ, šport je len malou súčasťou nášho každodenného života, v bežných situáciách často nevieme kde je štart a kde je cieľ, o vymedzení dráhy, po ktorej sa máme alebo môžeme pohybovať, môžeme iba snívať.

Tak napríklad v istom čase bolo našim cieľom vybudovať vyspelú,

dokonca najvyspelejšiu komunistickú spoločnosť. A pretože sme ju chceli vybudovať pri ignorovaní spoločenských, ekonomických i prírodných zákonov, diali sa často neuveriteľné veci. Prestali napríklad platiť fyzikálne zákony – čím väčším tempom sme postupovali k vytýčenému cieľu, tým bol vzdialenejší. Budovali sme spoločnosť netušených možností, a preto sme sa stávali odborníkmi v najrôznejších oblastiach. Naučili sme sa napríklad bravúrne prekonávať ťažkosti pri výstavbe novej spoločnosti, ktoré by

nikdy nevznikli, kedy sme túto spoločnosť nebudovali. Chceli sme, ako to v češtine pekne znelo „poroučet větru, dešti“. Nám sa ako ozvena tých čias dostala aj replika do štátnej hymny, kde sa doslova hovorí „... hromy divo bijú, zastavme ich bratia...“ atď. Neviem, či sa už o to niekto pokúsil.

K cieľu človek zvyčajne smeruje s presvedčením, so vztýčenou hlavou, rozhodne, bez cieľa zvyčajne blúdi. Dôvodov na blúdenie je však stále menej, veď cieľmi sa to len tak hemží.

Okrem toho, každý cieľavedomý človek má svoj vlastný cieľ, vlastné ciele v rôznych oblastiach. Ku každému cieľu vedie celý rad ciest, na dosiahnutie cieľa sa núka celý rad prostriedkov. Ústavných i neústavných, legálnych i nelegálnych, zákonných i nezákonných.

Je to taký malý chaos.

Žili sme si tu kedysi tak pekne, potichu, s jedným vytýčeným cieľom, k prostriedkom na jeho dosiahnutie ani k cieľu samotnému sa málokto mohol vyjadrovať a zrazu, aby sa človek stále k niečomu vyjadroval, stále sa o niečom rozhodoval.

Nuž, ale niektoré vytýčené ciele sú dobré aj na to, aby sme zistili, že máme ísť opačným smerom.

Píše Miroslav VICO
Kreslí Fedor VICO

Keby bola hrošia koža taká vzácna ako krokodíli, patríme k najbohatším krajinám sveta.

Ján GREXA

Keď opatrenia nestačia na vyriešenie vášho problému, zmeňte problém.

EPIGRAM O VÝPLATNEJ PÁSKE

Zdalo sa, že šťastne žije,
obklopený veľkou láskou.
V deň výplaty zrazu mŕtvý,
uškŕtený vlastnou páskou...

Milan KENDA

APOKALYPSA V AZBESTE

Obrovský a nevládnuteľný požiar, podľa očitých svedkov najväčší za posledných desaťtisíc rokov, zachvátil včera počas predpoludňajšej siesty Azbestové závody ohňovzdorného strojárstva v Dierových Jazvecovciach. Azbestové steny, strechy, povaly, pivnice, komíny i celé zákulisie sa premenili na jednoliatu ohnivú masu, ktorú nezlíkvidovala ani prietrž mračien, pohotovo privolaná miestnou pobočkou Hydrometeorologického ústavu. Keď konečne po odopoludňajšej sieste dorazili pohotovostné hasičské zbory z blízkeho i ďalekého okolia, osadenstvo závodu už mohlo spolu s nimi iba konštatovať, že z továrne zostal už iba azbestový popol, o ktorý však vzápätí prejavil záujem koncernový podnik Výstavba diaľnic pre štvrté tisícročie.

-mik-

ZO ŽIVOTA

Vysloviť musím túto trpkosť,
čo by bol aj hneď sám čert v tom.
Nejedna sekera si myslí:
Kým tne a rúbem, potiaľ som!

Jozef DZURJAK

OČI

Možno vás to neprekvapí,
keď vám tíško oznámim:
Oči, tie sa prižmurujú
medzi štyrmi očami.

Vlado MACH

PLNÝ ŽIVOT

Chápeme ho príliš jednoducho.
Stačí nám ak máme plné brucho.

Milan HODÁL

Miro VICO

Milan HODÁL

STARČEK NA PIVE

(obrázok zo slovenskej krčmy)

Dá si pivo
ale bez vodky...
Mizerné sú naše dôchodky
Sedí ticho
v tvári celkom vážny
Rozmotáva kľbko
už odžitých vášní

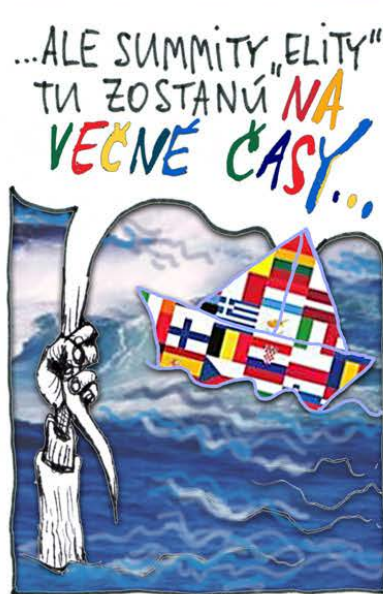
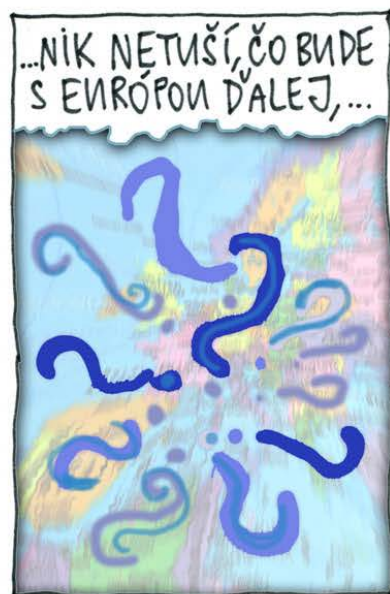
Život ako krdeľ čiernych vrán
Uletel mu...
Sedí celkom sám
Na skepsu má vážne dôvody
Nezbohatol -
má len choroby

Vôkol neho
taká zvláštna zóna
všade vláči
svojho Parkinsona

Dýcha šedú farbu
skorých rán
Vstáva za tmy
V byte celkom sám
Zapína telku... Potom prepína
Celý život makal... Teraz prežíva...

A aby to ustál
má životné heslo:

- Žijem zo spomienok!
Z dôchodku by to nešlo...

Fero MRÁZ

PREČÍTALI SME SI NEDÁVNO

Slovensko, žiaľ, kresťanské nie je, ako to hovorí jeden z mnohých mýtov. Je postbolševické. Matne si spomína na kresťanské hodnoty prakticky vyznávané starými a prastarými rodičmi, ale zároveň túži po sladkom ateistickom ničnerobení za pravidelnú držhubnú almužnu od štátu. Kvôli tomu je ochotné zvoliť si na spravovanie štátu aj posadnutých s chorými myslami.

(Časť úvahy výtvarníčky a publicistky Františky Guldánovej, ktorú nie až tak dávno publikovala pod názvom **ABY SOM SA MOHLA HANBIŤ ZA MUŽOV**. Ako sa však podarilo zistiť redakcii Bumerangu, skutočným autorom je manžel Františky Guldánovej, istý Fero G., ktorý sa chce takýmto spôsobom vyhnúť zodpovednosti za svoje názory a krutému trestu zo strany kresťanských bolševikov).

Kresba pre Bumerang: Konstantín KAZANČEV, Ukrajina

Aj u okrúhleho stola je dôležité, do ktorého rohu si sadneš.

Jiří NOVÁK

INZERTNÝ SERVUS

- Kúpim vajcia na vyfukovanie a dočasne umiestnené ruské vajcia na konzumovanie. Iba úprimne. Foto vymením alebo čestne vrátim. Záprdky neposielajte, s vojakmi netancujem. Ľudvík Kamasutra, Húsenica nad Myjavou.
- Ukážem vám svoju zbierku známok. Pošlite foto dole bez. Kedveš Halgatoing, Laborec nad Turcom, P.O. BOX-K.O.
- Slovenský rozhlas v Bratislave hľadá sólistku mužského pohľavia do novovzniknutého baletného súboru Pupuš, kde nájde široké uplatnenie na okruhoch Slovensko 1 a Devín.
- Našiel sa pes Pejko na monočlánky pre randu králikov. Mňuká a vrtí chobotom. Ak sa majiteľ neprihlási na čísle 051/7731473 do 24 hodín, nájde si svojho miláčika v pikantnom tlakovom hrnci na ul. kpt. Jaroša 2 v Prešove.

-ml-

Prečo byť pesimistom?

Dnes už predsa môžeme zúfať aj ako optimisti.

BRIE

UFOGRAMY

Tomáša MAJERNÍKA

INZERÁT

Mäso, párky nakupujte len v kozmickej mäsrne. Vážime na ufováhach - a tie vážia presne!

UFÓNKY

Ach, ľahký život, dobrý si! V tom váží problém práve. Čím výraznejšie obrisy, tým menej majú v hlave.

Juraj CAJCHAN

POKYNÝ CO V NEMECKU

Predvídavy národ rieši už aj zlú predtuchu, zásobí sa jedlom, vodou a spáva päťami k výbuchu.

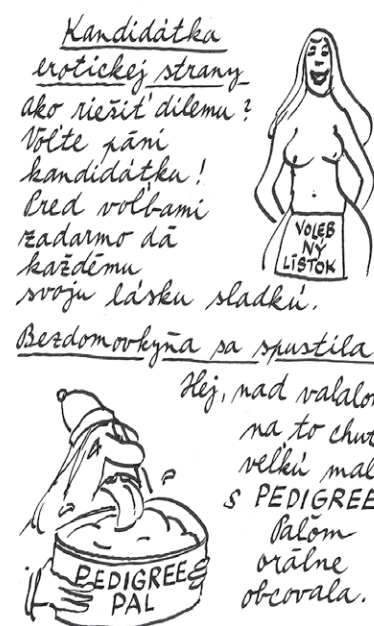
NESLÁVNÝ KONIEC KARIÉRY

Zobrali mu diplom a život s ním zamával, keď na operačnej sále pravidelne nasával.

Eva JARÁBKOVÁ-CHABADOVÁ

Kdo pindá sem a pindá tam zaslouží, k smrti upindán na endlich tič hrobeček uvitý z pindu věneček.

Lidia CHÁBOVÁ

Andrej MIŠANEK

Rozprávajú sa dvaja ruskí Židia, čerství emigranti v Izraeli:
„Tak čo Dima, už si sa naučil hebrejsky?“
„Naučil, naučil, len si nemám s kým pokecať.“

- Kam cestujete, pán Lowy?
- Ja? Do Košíc.
- Počúvajte, pane. Keď vy mi poviete, že idete do Košíc, tak idete do Prešova. Ale ja viem, že idete do Košíc. Tak prečo klamete?

Stretli sa Erazim a Ester:
- Tak ako? - Akože ako? Predsa výborne! - Veru tak... a bude ešte horšie!

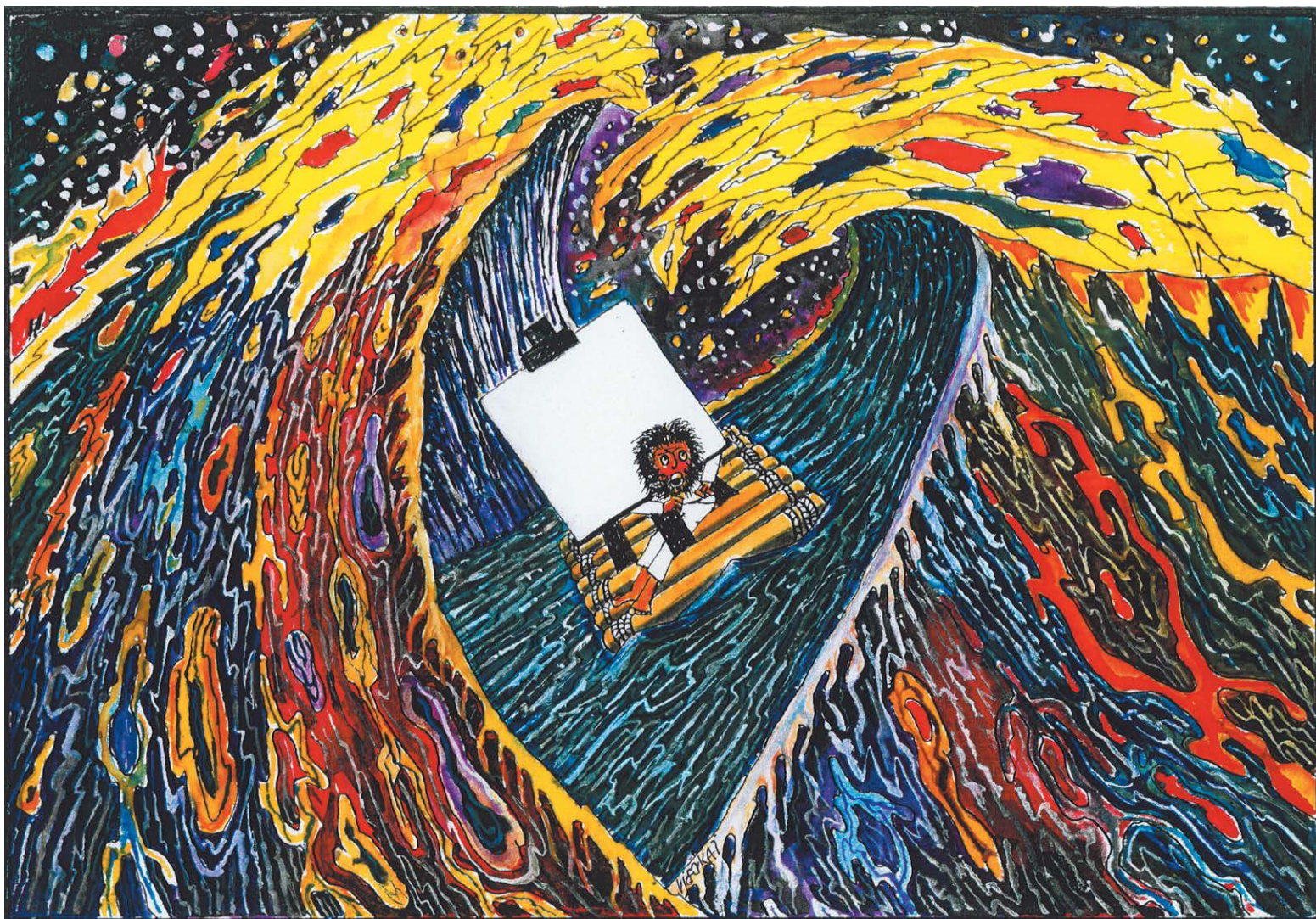
- Nejaký si utrápený, Artúr. Neboli ťa niečo?
- Nie, nič. A neviem, od čoho.

Moritz príde celý natešený zo školy a hovorí mame:
„Mami predstav si, že ma obsadili do úlohy v školskej divadelnej hre.“
„A akú úlohu si dostal?“
„Hrám židovského manžela.“
„Vieš čo Moritz, choď za pani učiteľkou a povedz jej, že chceš úlohu, v ktorej sa aj niečo hovorí.“

ŽIDOVSKÉ ANEKDOTY

Sára si dala na večeru rybu, a keď dojedla, zavolała si čašníka a hovorí:
„Už som teda jedla aj čerstvejšiu rybu.“
„Nie u nás, milá pani, nie u nás.“

Lea prišla k rabínovi so strašnou bolesťou hlavy. Začala mu vysvetľovať, aká je utrápená, kto všetko jej ubližuje, ako ju nemá nikto rád a nič sa jej nedarí. Rabín sa za celú hodinu nedostal ani na chvíľu ku slovu, až zrazu Lea hovorí:
„Rabi, zázrak, vaša svätá prítomnosť ma vyliečila, bolesť hlavy je preč.“
„Nie, Lea, mylíš sa, nie je preč, mám ju ja.“

Rastó VISOKAI

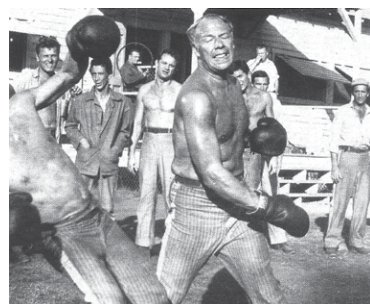

SPRÁVY SLOVENSKEJ MALEJ STRANY

Ako už tradične zdôrazňujeme, naša mimoparlamentná a neregistrovaná strana nemá ambície to niekam dotiahnuť a nejako výrazne sa angažovať. Ale pripustíme, že by sme dostali šancu pripojiť sa k iniciatíve o dopracovaní a vylepšení rokovacieho poriadku v Národnej rade SR.

Začali by sme rovno od podlahy. Ten, kto by viedol rokovanie, kto by predsedal tomuto vznešenému konziliu, mal by mať v ruke trstinu, poslanci by sa museli hlásiť zdvihnutím dvoch prstov - ukazováka a prostredníka, predsedajúci by poklepkával po pultíku a pekne by poslancov vyvolával. Tí by museli hovoriť nielen spisovne, museli by hovoriť zreteľne a na otázky predsedajúceho by museli odpovedať celou vetou. Cez prestávky v rokovaní by službukonajúci poslanec zapisoval na vopred pripravenú tabuľu každého, kto by sa správal nevhodne, kto by behal po rokovacej sále, strkal by do spoluposlancov a kto by dievčence, no áno, kto by poslankyne ťahal za vlasy a vyjadroval sa vulgárne. Mohol by prípadne udeľovať čierne a červené body. Najväčší nesprátníci by mohli zostať po národnej rade, tak ako kedysi ostávali po škole. A niektorí by mohli dostať aj trest napísať doma stokrát, dvestokrát, ale aj viackrát, to podľa previnenia, napríklad text - „Budem sa v Národnej rade SR správať tak ako by som ani nebol poslancom, ale len obyčajným jednoduchým človekom.“ A takto napísaný trest by dal stokrát, alebo hoci dvestokrát podpísať doma deťom a manželke (poslankyne manželovi). Máme v návrhu aj niekoľko iných

možností ako trestať neprispôsobivých poslancov. (viď priložený obrázok).

-mv-

Ako sme boli informovaní, vedenie SMS vyčlenilo na nedávne oslavy Dňa Ústavy SR väčšiu časť z malej sumy, ktorá sa nachádzala, nachádza a bude nachádzať v straníckej kase. Vedeniu však nebolo úplne jasné, o aké oslavy sa toho 1. septembra jednalo a tak sa priklonilo k názoru väčšiny z malej členskej základne, že išlo o ustanovenie, aby boli školské prázdniny dlhšie o jeden deň. Oslavy tak vyjadrovali radosť a vďaka školop povinnej mládeže za to, že sa školské prázdniny takto predĺžili, čím sa zároveň o jeden celý deň posunul aj nástup do nového školského roka. Dvaja z týchto rozradostených drobčov, zhodou okolností ratolestí členov SMS Čuk a Gek, oslávili tento deň milým a ozaj svojráznym spôsobom. Dali svorne dohromady po 50 centov, ktoré každému jednému z vyčlenenej sumy prináležali, za celé jedno euro si kúpili jedno veľké pivo so zníženou penivostou a pekne spoločne ho dúšok po dúšku vypili až do dna, samozrejme na počesť tak významného dňa. Pivový pohár, ktorý potom odkúpili na lízing, uložili vo vitríne predsedu SMS Malého Muka.

-tš-

Ako na svojej pravidelnej pracovnej

porade konštatovalo vedenie SMS, že rozdelením Československej republiky (1. januára 1993) sme síce získali samostatnosť a zvrchovanosť, ale zároveň sme prišli o povestného „malého českého človeka“ a tým pádom aj o malosti, ktoré páchal a snáď pácha aj teraz.

Ale, ako povzbudivo povedal na záver pracovnej porady predseda našej strany, netreba zúfať a treba sa snažiť stvoriť si vlastného, nefalšovaného „malého slovenského človeka“, ktorý by mohol byť dokonca aj menší, ako ten český. Len netreba spať na vavrínoch už po nejakom prvom úspechu a okrem nášho členstva treba nášho malého človeka hľadať aj v širšom rodinnom kruhu, na pracovisku (nezamestnaní na ulici, v podchodoch, čakárňach a pod.) teda vo svojom blízkom i vzdialenejšom okolí. Myslíme si, že nájsť sa dá aj na protestných (ale aj podporných) zhromaždeniach pol. strán.

...žeby ten siedmy vľavo hore?

-mv-

cs

Na kar prišli karbaníci
a nastal spor,
když museli sáhnout
do úspor.
Přišli totiž o roční plat,
neb nezískali platinu,
ale nikl!

Oční lékař (doktor věd) dosvědčil,
že lék na blbost
ještě nevznikl.

Lilian Amann

POKROK

Svět se mění
podle lidí
a ti se ani
nezastydí.

Walter SACHER

NA ROZLÚČKU

Už žiadne pobozkaj ma,
podaj rúčku,
dnes platí už iba sex
na rozlúčku.

VHODNÝ MATERIÁL

Vedie pohrebný ústav
úspešne a vzorne,
poskytuje truhly
rakovinotvorné.

Eva JARÁBKOVÁ-
CHABADOVÁ

CHYTL SA

Odkedy sa chytil vesla stačí na to sám, tým čo majú vplyv a kreslá vopchá sa hneď voľakam.

PODPERY A PODPIERKY

Stojí ako jedľa v hore, podopiera druhých hore. A keď s'ťa buk v lese, viac ako vôl znesie.

Mikuláš JARÁBEK

INFORMATÓRIUM

- Založili sme si kvarteto.
- A kto v ňom hrá?
- Ma traja: ja a môj brat.
- Ty máš brata?
- Nie, prečo?

PRavá DEMokratická Legrace Sorry

Na základe dohody o recipročite publikujeme niektoré materiály z českého humoristického časopisu SORRY.

V jednom z minulých čísiel Bumerangu sme prevzali túto rubriku, v ktorej sa časopis Sorry venoval prognózam pred ME vo futbale. To už síce dávnejšie skončilo, no už preto, že Bumerang je vkladany do denníka Šport, aj s odstupom času publikujeme materiál s názvom VELKÁ SOUTĚŽ O MALÉ NEKOPY, ktorá sa dotýka nie veľmi úspešnému vystúpeniu českého národného tímu vo Francúzku.

České pôsobení na fotbalo-

vém evropském šampionátu ve Francii bylo krátké a po hříchu nedůstojné. Jeden jediný bodík získaný tak říkajíc z leknutí, nudná, ustrašená hra a arogantní a podrážděné výroky trenéra Vrby. Tak by se dalo v kostce shrnout vystoupení českého týmu na Euru. Nutno podotknout, že národní výběr s současným složením na víc nemá a na obhajobu kouče Vrby lze v této souvislosti říct, že z hovna se prostě bič neuplete. Nicméně i tak bylo pro mnohé fanoušky občas nepochopitelné, co český tým na hřišti předváděl. Pro lepší pochopení jsme tedy připravili následující test.

1. Taktika českého týmu byla postavena na:

- a) defenzivě
- b) ofenzivě
- c. hlavu

2. Nejhorší český reprezen-

tant na Euru:

- a) fauloval
- b) zmatkoval
- c) Plašil

3. Naši hráči ve Francii sázeli na:

- a) houževnatost
- b) bojovnost
- c) cizí zápasy

4. Trenér Vrba si za Euro zasloužil:

- a) medaili
- b) placku
- c) facku

5. Češi celkově na Euru působili:

- a) odvážně
- b) statečně
- c) zbytečně

Správné odpovědi spolu se shozenými tikety s českými zápasy pošlete k proplacení Vrbovi do Machačkalí, nebo Peltovi do Jablonce.

Boris PRALOVSKÝ

SITUÁCIA

Chvíľu mi je teplo, chvíľu zima. Kolegovia včera udali ma.

Protestovať vôbec nemám síl. Prečo som len včera tolko pil?

Každý vraví. „Jasné, je to pasca. To máš za to, že si bez nich chlatal. Ak sa teraz vykúpiť chceš z viny piť zásadne musíš vždy len s nimi!“

Milan ZELINKA

PREKLEPY A BRBTY

- Nezvládol zriadenie
- Istota pol života
- Najlepšia obrana je útek
- Závadný lekár
- Cestné uznanie
- Bol chybnou pákou firmy
- Medziľudské ťahy
- Žiaľ prevýšil svojho učiteľa
- Mučiť sa treba do smrti
- Atómový redaktor

Milan KUPECKÝ

BLONDÍNA V AKCII

- Pán knihovník, poprosila by som jeden nízkotučný jogurt a jeden jahodový jogurt s nula percentným obsahom tuku.
- Slečna, ale tu ste v knižnici!
- Já, tak pššš, jeden nízkotučný.

Blondína Bé stojí na letisku a pýta sa letušky:

- Prosím vás, dnes som v rádiu počula, že letia ružové kabelky. Neviete mi povedať o kolkej?

HA-HA HÁDANKÁRSKE OKIENKO

Čo vie blondína najlepšie urobiť na večeru? Rezervovať stôl v reštaurácii.

POROR! VNIMANIJE! FIGYELEM!

Inzertný monitor

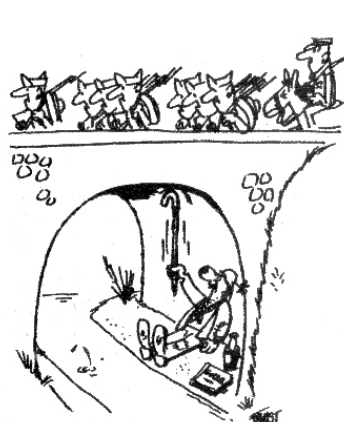
Lacno požičiam mäsožravé rastliny, ktoré vám pomaly, ale isto zredukujú rodinu. Sú veľmi inteligentné, sčítané, mravné a hladné. Ak im dáte v pondelok ráno ovoňať ponožku, vulgo onucu niektorého nezodpovedného člena vášho spoločenstva, najneskôr vo štvrtok môžete prestierať o jeden príbor menej. Počúvajú na mená: Tamara, Jiřina a Araňa. Napište im.

...

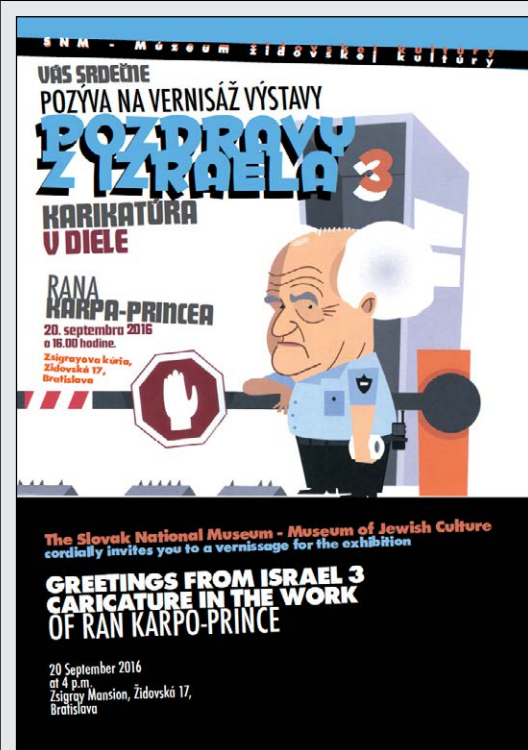
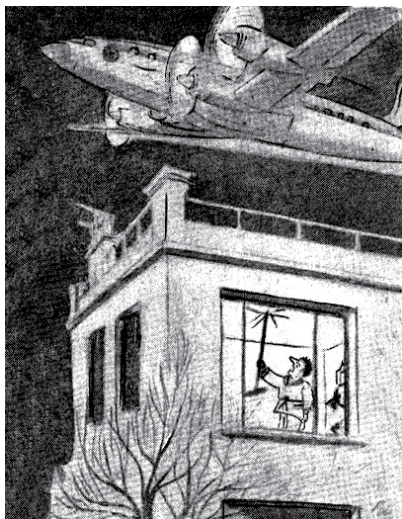
Ak si cestoval v utorok alebo v auguste na zadnej plošinke električky číslo 13 na konečníkovú, totiž na konečnú a mal si ležérne pohodenu plešinu, ďalej pyžamový kabátik s výložkami, na nohách gejozloplaky hráškovočervenej farby a na pravom uchu stierač, chcem sa s tebou stretnúť. Prídem zajtra ráno o 18.30 k soche Pavla Visarionoviča Hviezdoslava. Budem mať účes „Vstanem a idem“, ďalej si vezmem pod pravé oko jazvu veľkosti starej dvadsaťkorunáčky, čierne lodičky a kajak. Lúbim ta ako kóna, ty hovado!

(Stern, Hamburg)

NERUŠIŤ!

Vernisáž výstavy sme už nestihli avizovať ale vieme, že potrvá do 20. februára 2017, takže ak máte záujem, stále bude dosť času výstavu navštíviť.

Z HISTÓRIE NÁŠHO REGIÓNU

Prvýkrát vo svojom živote som videla moskovského novinára. Novinárovi sa rozžiarili oči. Náš rozhovor sa pretiahol do rána. A ráno mi oznámil. Že mám hneď odcestovať do Moskvy. Do Moskvy! Otec to počul, zodvihol vysoko pohár, potom ho vypil až do dna, tresol s ním o zem, až to zazvonilo.. Vždy vyjadroval prudkú radosť tak, že niečo roztrepal.

Došlo k tomu cez prestávku. Stála som a rozprávala sa s dievčatami, delegátkami zjazdu. Žartovali sme... A zrazu som uvidela Stalina. Jozef Visarionovič si ma všimol a zavolať ma k sebe. Stalin sa ma podrobne pýtal na to, ako žijú traktoristi, či máme teplo a útulne, či sa zaujímate o kultúru, aké knihy čítame, či dostávame načas noviny. A hlavne sa zaujímal, či fasujeme solvinu. A pritom som súdruhu Stalinovi slúbila, že každá z nás poorie tisíc dvesto hektárov. Dobré, povedal súdruh Stalin, Keď sme sa lúčili, stisol mi ruku a prosil ma, aby som odovzdala jeho vrelý pozdrav všetkým robotníkom a roľníkom tejto krajiny. Doma mi to traktoristky po dobrom závideli. Pašo, ty si šťastná! Videla si Stalina! Starí ľudia hovorili: Teraz by si Pašenko mohla žiť aj sto rokov, veď ty si si podala ruku so súdruhom Stalinom.

V decembri roku 1936 som bola pozvaná aj s priateľkami do Moskvy na poradu úderníkov v poľnohospodárstve. Predseda mi udelil slovo. Na konci môjho prejavu Jozef Visarionovič nahlas povedal: Dobré! A koľko ľudí je vo vašej skupine? Deväť - odpovedala som - a sú tu všetci medzi nami. Viem, povedal súdruh Stalin, a všetky odpracovali po tisíc dvesto dvadsaťpäť a pol hektára? Áno, súdruh Stalin, odpovedala som. Ste chlapíci, poznamenal vlúdne Jozef Visarionovič a potom tajuplne dodal: Kádre, súdružka Angelinová, kádre rozhodujú o všetkom! Tieto Stalinove slová nám otvorili široké obzory, donútili ma po novom rozmyšľať, dívať sa na svet okolo seba inými

očami. Kádre, súdružka Angelinová, kádre! Až teraz som začala naplno chápať zmysel Stalinových slov. V tridsiatom siedmom roku pracovali na kolchozných poliach tejto krajiny tisíce traktoristiek, aby splnili Stalinovu úlohu. Moja sestra Naďa ma prekonala, naorala 1998 hektárov. Mlčali sme. Motory hrmeli. Mlčali sme a bez oddychu sme pracovali vo dne, v noci. Si unavená? Nie. A čo, je to na mne vidieť? A ty si unavená? Nie, je to na mne vidieť? Bolo úžasné novembrové ráno roku 1937. Neviem vyjadriť to, čo som cítila, keď som sa pozerala na polia ožiarené prudkým novembrovým slnkom.

(Paša Angelinová: Ľudia kolchozných polí,

Autorka knihy Paša Angelinová s dcérkou Stalinkou.
Melantrich Praha 1952, str. 18-27)

Nuž, čo už k tomu dodať? Snáď len pripomenúť, že vždy, ak sa kdekolvek na svete objaví

nový otec národov a starostlivý politik, ktorému ide len a len o osudy tých najobyčajnejších ľudí,- bite na poplach! Lebo tak to nikdy nebolo a ani nebude. Všetky zákony v štáte, demokratické pravidlá hry, centrálné úrady a vysokí úradníci sú servisom pre takéhoto otca vlasti a obyčajný človek, či už manuálne alebo akýmkoľvek iným spôsobom, by sa mal o seba postarať sám. Beda tomu štátu, kde sa všeobecne čaká, že sa o občana postará nejaký otec vlasti a jeho súkmeňovci. Tí sa postarajú podobne, ako Stalin v tridsiatom siedmom-polovica chlapov v lágroch, druhá v armáde a v NKVD. Ženy samozrejme na traktory, aby otcovia národov mali z čoho žiť. A lámať rekordy a pritom držať hubu, resp. jazyk za zubami, všakže súdružka Paša Angelinová. Lebo o všetkom rozhodujú kádre a ešte raz kádre. A možno ešte kvádre, ktorými sa obmurujeme od okolitého sveta.

Interview s Pašou Angelinovou po dlhočizných rokoch

Na jednom moskovskom nároží som naďabil na staretku, ktorá z malého stolíka predávala rôzne haraburdy. Od erotických pomôcok, cez ochranné pomôcky a tie proti počatiu, až po

rôzne medaily a vyznamenania. Pristavil som sa a dal sa s ňou do reči.

Ja: To sú vaše vyznamenania, čo tu predávate, a či ste k nim len náhodne prišli, vážená pani, há?

Paša Angelinová (PA): Všetko je moje. Aj tie vyznamenania, aj všetko ostatné. To je kvalita, gospodin, všetko vlastná výroba!

Ja: Vlastná výroba, hovoríte? Aj medaily, aj erotické pomôcky?

PA: Viete, mňa život naučil všetkému. Medaily som vyrobila na traktore, keď som orala polia pre Stalina a pre ľudí tejto krajiny a tým som zároveň bojovala proti imperializmu a všetkému západnému. Ja som totiž Paša Angelinová, ak vám to ešte niečo hovorí.

Ja: Paša - tá slávna traktoristka? Tak tu je potom namieste otázka- prečo tá premena z traktoristky na biznismenku?

PA: Na traktor som už prístará a časom som sa stotožnila s inou ideou. Že totiž človek by nemal pracovať pre niekoho druhého, ale len pre seba samého. My sme pracovali pre celý Sovietsky zväz až dovtedy, dokiaľ sme väčšinu chlapov neodnaučili pracovať úplne. Vravím vám, beda tomu národu, ktorý potrebuje hrdinov práce!

Ja: A čo by ste robili, keby ste mali takú ideu v čase svojej mladosti?

PA: Po prvé - vykašlala by som sa na Stalina a na akéhokoľvek otca vlasti a po druhé - otvorila by som si erotický salón.

Vasiľ TUROK-HETEŠ

MALÝ PRÍRUČNÝ SLOVNÍK
PRE VÄČŠINOVÉ NÁRODY

po slovensky	po česky	po šarišsky	po angelinovsky
traktor	pásavka bramborová	pasak	pásavka angelinová
brigáda	pomocní personál	fušerka	erotický salón
súkmeňovec	parták	pňak, podpinka	inseminátor
súdruh	soudružník	pan zos okresu	zjazdár

MARK TWAIN
Ešte ako redaktor novín dostal list obsahujúci slovo Sviňa! Na margo povedal: - Často dostávame do redakcie listy bez podpisu, ale toto bolo naozaj prekvapenie. Dostali sme podpis bez listu.

Tvrdiť, že alkoholizmus prispieva ku genialite, znamená tvrdiť, že viac vidí ten, kto vidí dvojmo.
Imre **FORBÁTH**

Václav **OSTATEK**

Jiří **SLÍVA**

Jarda **DOSTÁL**

J. W. **PALKOVÁ**

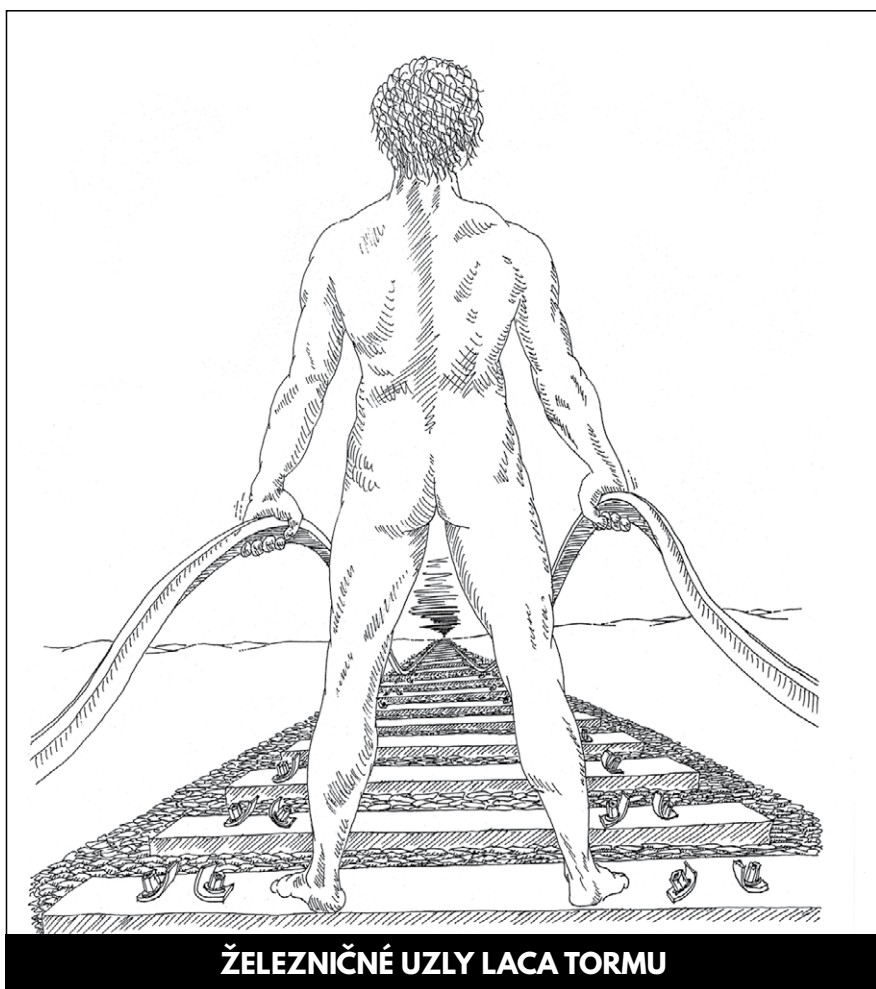
PERLIČKY ZO ŠKOLY A OKOLIA

- V zamestnaní sa mame páči, ale aby sa páčila potrebuje veľa nových šiat. Niektoré si kupuje preto, že už ich majú všetky ženy v okolí, iné preto, že ich ešte žiadna nemá.
- Nerada práši koberce a nás. To ale niekedy musí, aby s nami vydržala.
- Na rozdiel od otca nemá žiadny voľný čas, pretože keď ho má, nájde si zas nejakú prácu.
- Babička bola u nás na návšteve pred týždňom, vravela že má tri vydaté dcéry a štyri zuby.
- Mama jej kúpila zásteru, pretože je babička malá, mama ju vyprala a zavesila na šnúru aby sa zrazila.
- Páči sa mi, že mama chodí na kozmetiku, aby omladla. Veľmi sa jej to nedarí, pretože sa musí na nás mračiť.
- Koberec v hale sa mame už dlho nepáčil. Otec to nechcel uznať, ale ona ho zviazala a odniesla do zberu.
- Moja mamička je strednej postavy, všetko má na sebe stredné, len ruky má pracovité. Veľa toho nenahovorí, ale hovorí to stále.

VERŠÍČKY NA ŠKOLSKÉ PERLIČKY

Turisti nám na hrb vyliezajú hravo. Človek tisíc rokov oral jednou kravou. V zime studené sa odohrali vojny. Juro Jánošík bol povolaním zbojník. Poniektoré lieky obsahujú krčie. Tep je merateľný, keď nás bije srdce. Zem sa krúti, lebo chýbajú jej brzdy. Inkvizícia má v kvízoch svoje prsty. Zapaľovače sú skvelé horľaviny. Bacil prúdom vody zbavujeme špiny. Vodič na cestách sa volá cestovínár. V tele mravcov sídli mravná kyselina. V dávnych časoch žili dilinosaurusy. Hráč biliardu gule na stole mať musí.

Jozef **BILY**

ŽELEZNIČNÉ UZLY LACA TORMU

PONUKA

- Za bezkonkurenčnú cenu poskytnem nocľah v izbách revolučných tradícií bývalým aparátnikom, papalášom a lampasákom. Strávite u mňa večer pri samovare a noc s bojovým poplachom aj s okamžitým vypočítaním, kým nepadnete do zajatia mladých partizánok Tamare, Arane, Ičovi a Jiřine. Ružová nálada, rady, vyznamenania, diplomy, tetovanie hodností a červené trenírky za prijateľné príplatky na recepcii alebo priamo u chyžnej. U nás je každý víťazov a hrdinom, u nás si každý velí sám. Adresa v redakcii, tel. 3 celé 14, klapka Jerome. Milan Lechan, člen korešpondent a.h.
- Chcete sa stať hlavnou postavou môjho nového tisícstránkového románu? Prineste hotovosť v krabici od banánov v papierových bankovkách a váš sen sa stane holou skutočnosťou.

SPOLOČENSKÁ KRONIKA

- Banka, ktorej môžete dôverovať - banka z môjho chemického laboratória. Príďte, neobanujete, erotická masáž gratis. / Zigo Poneváž. CSc.

- Viete, že naši kynológovia sa tak opičia po Nemecku, že podľa tamjšej futbalovej ligy vraj chcú nazvať svoje psíckarske súťaže Bundášliga?

Známy ruský huslista MIŠA EL-MAN vo svojich spomienkach uvádza, že už ako sedemročný vystupoval na cárskom dvore v Petrohrade. Hral na husliach Beethovenovu „Krautzerovu sonátu“ - skladbu, ktorá obsahuje niekoľko dlhých a výrazných páuz. Keď sa zasa raz na takúto dlhšiu chvíľu jeho nástroj odmlčal, nahla sa k mladému muzikantovi jedna zo starších dám, priateľský ho poklepala po pleci a pošepkala mu do ucha: „Vieš čo, maličký, zahraj radšej niečo také, čo poriadne ovládaš!“

V roku 1924 navštívil ERENBURG v Paríži Panoptikum minulosti, tzv. ruskú emigrantskú reštauráciu. Šéf podniku upozorňoval na pôvaby podniku.

„Pozrite sa na pokladničku, pane!“ - šepkal. - „Je to veľkokňažná.“ Erenburg prikývol a čítal ďalej.

„A tamten čašník je bývalý cársky pobočník.“ Erenburg prikývol a čítal ďalej.

„A všimli ste si šatniarku? Je to bývalá dvorná dáma!“ A keď Erenburg ani tentoraz nereagoval, šéf upadol do rozpakov, ale zrazu si všimol Erenburgovho psíka, malé škaredé stvorenie.

„Máte rozkošného psíka, pane.“ Na to Erenburg odpovedal: „Však? Bývalý bernardín!“

Pocestný sa pristavil pri EZOPOVI a spýtal sa ho, za aký čas sa dostane do Elusisu.

„Choď ďalej,“ odvetil Ezop. „Pôjdem,“ - vraví pútnik, - „ale najprv mi povedz ako dlho mi potrvá cesta!“

„Choď ďalej,“ opakoval Ezop. Nahnevany pocestný vykročil, a vtedy za ním Ezop zakričal: „Tri hodiny!“

„To si mi nemohol povedať hneď?“ „Nie. Najprv som potreboval vedieť ako rýchlo pôjdeš.“

KARIERISTICKO-DIKTÁTORSKY

Odstaviť ostatných nabok, zveriť im úlohu bábok.

POSUDOK

Posudok na neho: Je schopný všetkého.

PRI KORYTE

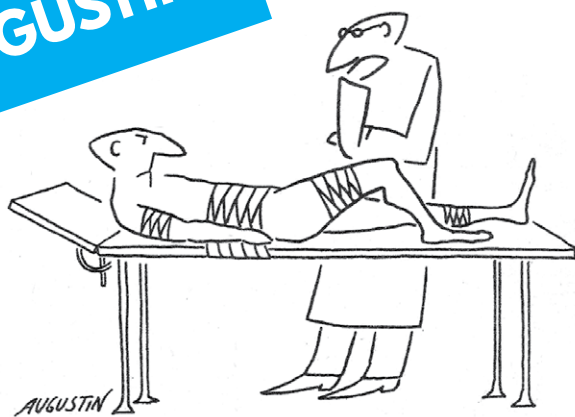
Dali sme mat špine. Máme čisté svine.

Jozef BILY

FÓRUM

- S kým sa to rozpráva váš dedo?
- Sám so sebou.
- A prečo tak kričí?
- Lebo je hluchý

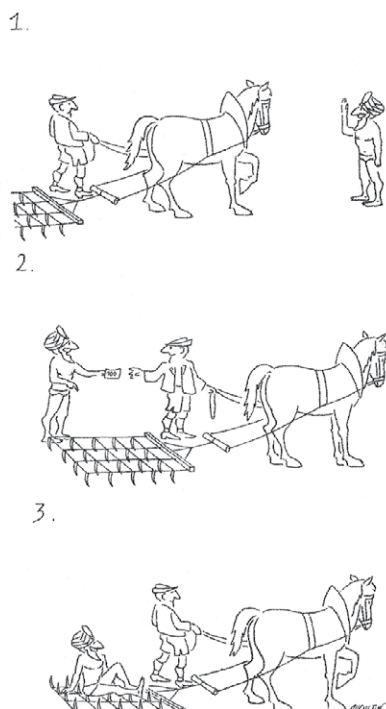
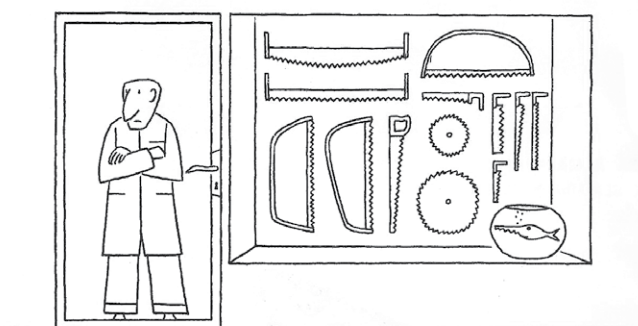
PROFIL AUGUSTÍN

AUGUSTIN (celým menom Roman Augustin Buresch) patrí k úspešnej povojnovej generácii karikaturistov. Uplatnil sa v celom rade humoristických časopisov, (začínal vo švajčiarskom Nebelspalteri) zaujal jednoduchou linkou a najmä vtipnými nápadmi.

Bolo to v čase, keď každý časopis karikatúru potreboval, keď karikatúra mala svoje miesto, pretože odľahčovala obsah akéhokoľvek druhu novín či časopisov. A čitateľ bol za to vďačný. Doba sa zmenila a aj keď sa sem-tam karikatúra objaví, je to náhoda a náhoda je aj to, ak sa niekde s karikatúrou pracuje koncepčne a kvalifikovane.

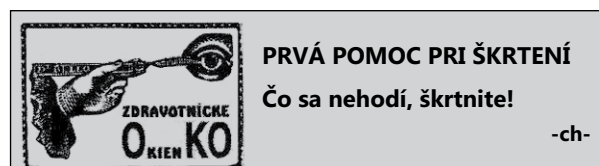
Miro VICO

ČERTOVSKÉ OBRÁZKY ĽUBA RADENU

DEREŠ FEDORA VICA

...a Dereš Andreja Mišanka

JURKO! VARI TU MERIAŠ ANGLIU OD BUKA DO BUKA!

NIE... TERAZ IBA OD FACEBOOKA DO FACEBOOKA!

V REŠTAURÁCII

- Prosím si viedenský rezeň, taký tip-top.
- Ľutujem, nemáme, ale môžem vám priniesť pravú slovenskú fazuľovicu pif-paf.

STALO SA V MOSKVE

Príde James Bond v Moskve do baru a pri dverách ho zastaví vyhadzovač. Bond hovorí: „I am Bond. James Bond.“ Vyhadzovač vraví: „I am gej Sergej.“

CHECHTÁK S R. O.

Policajt príde do obchodu s obuvou a chce si kúpiť topánky. Predavačka sa ho pýta:

- Aké máte číslo?
- 158.

RADY ZO ZEMPLÍNA, ŠARIŠ NEVYNÍMAJÚC

Keč ci še ňechce robic, ňerob.
Kec ci še ňechce špivac, ňešpivaj.
Kec ci še ňechce tancovac, ňetancuj.
Kec ci še ňechce čitac, ňečitaj.
Kec ci še ňechce pic, premohňi še.

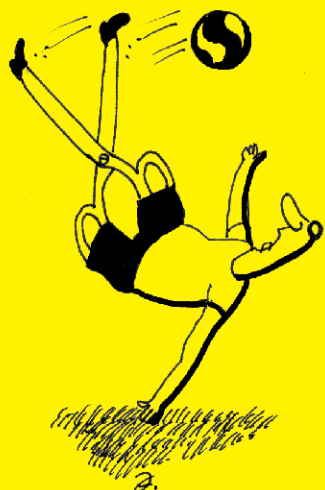
Mladomanžel počas svadobnej noci:
- Zuza, si ty vôbec panna?
- Nie, kozorožec.

TRÁVNICA

A ja taku milu mam, co še ľubi napic. Vona za mnu odkazuje, bim ju šol oblapić.

Pošol ja tam v sobotu vona šati moči. Vichopila Bumerang, buch mňa medzi oči. Jupíiii!

Miľo CHAN

Ján GLONDA

HUDOBNÁ NAVŠTÍVENKA

Na kus reči s Luciou BÍLOU (50)

(Doma má 18 zlatých slávikov, 15 cien TýTy, 14 Andělov a najnovšie číslo Bumerangu.)

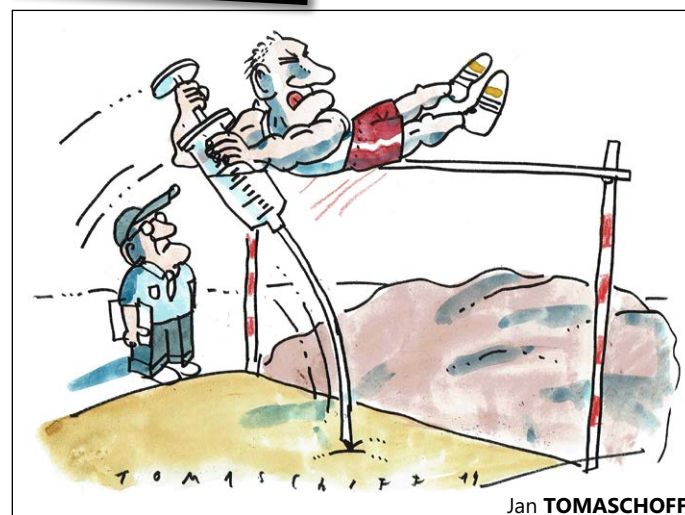
Ako vnímate slovenské publikum?

- Slováci viac cítia svet, Česi sú takí zemitější. Môj otec Jozef Zeňák je z bratislavskej Petržalky. Keďže mám teraz na Slovensku viac koncertov, kúpila som si v Ružinove byt, aby som tu mala pohodu. Teraz hovorím, že som dievča zo Slovenska z Blavy. Pravdu povediac, na Slovensko som si vlastne prišla po inšpiráciu - je ňou Bumerang.

Dežo V. LKOLINSKÝ

Michail ZLATKOVSKY, Rusko

Jan TOMASCHOFF

ŠEFOVA MUDROSC

Možeš mac nazor, ale muj.

Najbližšie číslo časopisu Bumerang nájdete vložené v denníku Šport v sobotu 8. októbra

JEDINÁ OTÁZKA, alebo

Vy sa pýtate, my neodpovedáme:

gazdinky, našej dopisovateľky Rozálie K. šéfkuchárovi kotolne, kde sa to všetko varí a pečie:

Zjete si všetko, čo ste si navarili, alebo to budeme musieť za vás vyžrať zase my?

BUMerang

humoristicko-satirický dvojtyždenník, príloha denníka Šport. Redakcia Fedor a Miroslav Vico. Grafická úprava: Fedor Vico. Počítačové spracovanie: Jakub a Bohdan Vico. Príspevky posielajte na tieto kontakty: e-mail: fedorvico@gmail.com, poštová adresa: Fedor Vico, Weberova 2, 080 01 Prešov. Informácie na pevnej linke: 051/77 31 474, mobil: 0904 225 701.